

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO 1970% - AUTORIZZAZIONE DCSP/III/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni trn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Papež v naši deželi za novo evangelizacijo

Zahodne vojne ladje v Jadranu

S papežem v novo evangelizacijo.

Tako se glasi poziv štirih škofov iz naše dežele Furlanije / Julijske krajine, ko naznanjajo obisk sv. očeta v svojih štirih škofijah. Naznanilo ni novo, saj za ta obisk vemo že dolgo časa. Poziv je pa že nujen, ker je čas obiska vedno bliže. Zato škofje želijo, da so o tem obisku osebno obveščene vse družine štirih škofij. V ta namen je bil tiskan poseben plakat, ki naj na vratih vseh cerkva opozarja na ta bližnji dogodek, istočasno pa naj vse družine dobijo poseben plakat, ki naj jih o tem obvesti. Dušni patirji smo zadolženi, da o tem obisku govorimo in posebej še o namenih tega obiska. Škofje pišejo:

»Ta izjemni dogodek dokazuje in utrjuje občestveno vez z eno, sveto, vesoljno in apostolsko Cerkvijo. Izraz naše vdanosti Pastirju vesoljne Cerkve bo pospešil med nami edinost

in mir v korist vse naše družbe.

Sv. očeta želimo sprejeti z vernimi čustvi in se skupaj pripraviti na

ta dogodek. Najprej se moramo zediniti v molitvi, da bo prihod sv. očeta velik milostni trenutek. Poleg

molitve vas vabimo k razmišljanju. O tem naj bi verniki razmišljali zlasti v adventnem in postnem času.

Potem nadaljujejo škofje: »Sv. oče bo prišel opogumiti našo zavzetost za novo oznanjevanje evangelija in potrditi, obogatiti ter okrepiti naše pastoralne načrte.

Na pragu tretjega tisočletja krščanstva morajo naše Cerkve, ki so dedič izrednega oglejskega verskega izročila, razglasiti krščansko blagovest med ljudmi današnjega časa, začeti pri družinah in pri vseh, ki so bili krščeni, zlasti med mlajšimi in oddaljenimi, ter prebuditi v vseh neustrašeno iskanje resnice, saj le to lahko upravičuje smisel, spoštovanje in rast človeškega dostojanstva in svobode.

Tako naši škofje Alfredo Battisti iz Vidma, Antonio Vitale Bommarco iz Gorice, Lorenzo Bellomi iz Trsta, Sennen Corra iz Pordenona.

Po več kot dvomesečnem obleganju je simbol hrvaškega odpora Vukovar padel, pa čeprav po začetku že 13. premirja, ki sta ga sprejeli obe strani. Zlom sicer menda popolnoma porušenega mesta je srbskim »osvoboditeljem« — kot se sami imenujejo — vtil novega poleta: zdaj so na Hrvaško začeli vdirati po vsej dolžini meje. Hrvaška vlada, ki jo mnogi na Hrvaškem dolže, da je kriva zlo ma Vukovarja, je Armado zaprosila, naj prebivalstvo zaščiti pred pokolom.

Na novo je bil napaden Zadar, strelja pa se tudi v okolici Dubrovnika, kamor je v tork zjutraj prispela italijanska ladja-bolnišnica San Marco; podoben namen ima tudi naj sodobnejša ladja bolnišnica francoske armade »Rance«. Kot je sklenila ES, pa naj bi za spremstvo v Jadransko morje poslali tri fregate, ki naj bi imele tudi navodilo, da v primeru napada odgovore z ognjem. Če bodo ladje zares zaplule v jugoslovanske teritorialne vode, se utegne zadeva zaplesti, saj je že za prihod San Marca moral sam Cossiga ostro posredovati pri srbskih oblasteh.

Posebni odposlanik generalnega sekretarja Združenih narodov Cyrus Vance in strokovnjak za mirovne akcije Goulding na enotedenskem obisku v Jugoslaviji pripravljata teren za poseg Modrih čelad. Kot se zdi, se zahodni politiki zavedajo, da si Milošević obeta takšno razporeditev Modrih čelad, ki bi v bistvu potrdila okupirano ozemlje. Srbi gredo sedaj že tako daleč, da tudi Dubrovnik razglašajo za samostojno republiko, ki želi ostati v Jugoslaviji.

MARKOVIĆU ŠTETI DNEVI?

Srbski del zveznega jugoslovanskega predsedstva pod vodstvom Kostićevem nadaljuje s prevzemanjem jugoslovanske dediščine. Prejšnji teden je po Kostićem ekspoziciji Zbor republik in pokrajin zveznega parlamenta, v katerem pa so le Srbi, Črnogorci in srbski del delegacije iz BiH, izglasoval nezaupnico Markoviću. Kostić je napovedal, da bo predsedništvo še ta teden določilo novega mandatarja. Pri tem omenjajo Borislava Jovića, ki je že bil kandidat za premiersko mesto, pa ga je spodnesel Marković. Ta je na tiskovni konferenci razglasil sklep okrnjene zvezne skupščine za nelegitimen in nelegalen ter povedal, da bo nadaljeval delo v svojem kabinetu. Marković je prav v minulih dneh še sprejel Vancea, ki se mudi v Beogradu, in možno je, da kakega novega premiera Zahod ne bi priznal.

Ko se sedaj vse zanesljivo podira, stopa v akcijo tudi Makedonija. Njen predsednik Gligorov je ob obisku na Dunaju zahteval, naj dobi Makedonija enak status kot Slovenija in Hrvaška in naj jo svet skupaj z njima tudi prizna, saj je Makedo-

Porušene cerkve na Hrvaškem

Kot piše Glas koncila, je bilo do sedaj porušenih ali poškodovanih 244 katoliških cerkev ter 29 samostanov; samo v tednu od 3. do 10. novembra, je bilo poškodovanih ali porušenih 14 sakralnih objektov. In jih našteva: Osijek, Sisak, Nova Gradiska, Lokrum pri Dubrovniku in še drugi kraji.

Pri napadih iz zraka in z zemlje granate zadevajo tudi pravoslavne cerkve, saj v teh krajih niso pomešani samo ljudje, pomešani so tudi verniki s svojimi sakralnimi stavbami, granate pa vedno ne izbirajo.

Isti časopis poroča tudi o številnih duhovnikih, ki so bili zajeti in tudi mučeni v srbskih zaporih.

Dragi Franki v slovo Tvoja podoba bo ostala v globini naših src

Tiho stojim ob križu in gledam v brezno smrti, v poslednjo in najskrivnostnejšo življenjsko resnico. Smrt ne pozna laži in hinavščine, smrt razkrije obraz človeka in izklesane njegovo pravo podobo v srca vseh dragih.

V meni se stalno oglašava tvoj glas, povsod me spremlja tvoje obličje, draga Franka. Vidim te, kako te z vseh strani obdajajo otroci, ko jih zbiraš in navdušuješ za skavtske vrednote. Opazujem te, ko utrujena, a srečna režiraš igrice za miklavževanje, in vem, da si se zaradi otrok odrekla polovici svojih počitnic. Tvoj mil in nežen nasmeh spremlja vsako njihovo kretanje, tvoje oči jih blago in ljubeče božajo in žarijo v razumevajoči odprtosti.

Predobro si se zavedala pomena domače vasi in skušala z vsemi svojimi močmi oblikovati to osnovno celico vsakega mladega človeka v čim bolj pestro in razgibano enoto.

Spominjam se tudi, kako si na svoj velik magnetofon posnela vse, kar bi lahko zanimalo tvoje radijske poslušalce. Kako čudovito sta se vestnost in natančnost spajali z radostno ustvarjalnostjo v tvojih skrbno pripravljenih oddajah.

Zdaj, ko te ni več med nami in ko nas vendar nevidne niti skupnih doživetij, ki jih smrt ne more pretrgati, še vedno povezujejo s teboj, se mi je razodela vsa tvoja skrita veličina. V hipu sem spoznala skrito vodilo vsega tvojega življenja — zavezanost človeku.

Onkraj vse ljubezni, ki si jo gojila do dela, onkraj vse navdušenosti, ki jo je v tebi vzbujalo gledališče, onkraj veselja, s katerim te je navdajalo delo z otroki, te je popolnoma, docela in do dna pritegnil le človek. Vse tvoje delo je bilo eno samo stalno iskanje poti do človeka. Hotela si

prodreti v vse dimenzije njegove biti, odkrivala si ga v aksiomatičnem binomu razčlenjenosti in enovitosti njegove osebe. Zapisala si se kulturi, v kateri se stalno predaja in obnavlja izročilo celotnega človeštva, spoštovala si najgloblja in najmanjša čustva in raziskovala najsvetlejšo prosojnost človeškega duha. Obenem pa se nisi nikoli odtegnila proužni za pogovor, vedno si bila pripravljena svetovati in pomagati. Prepričana si bila, da se lahko človek v polnosti izrazi samo, če se otrese zadržanosti vase in zaživi v nesebičnem odnosu s sočlovekom. O tebi lahko res rečem, da si ljubila celotnega človeka.

Tvoje telo počiva sedaj pod kupom težke prsti, ti pa živiš v meni kot eno samo potrpežljivo in zastojno žrtvovanje, kot čista ljubezen, ki tiha in popolna vse premore in odpušča.

Listje pada z dreves in me opozarja na krhkost in minljivost človeškega življenja; v dnu duše pa se mi poraja gotovost, da smrt ni vsega v prah poteptala. Vsa tvoja prisrčnost, vse tvoje delo, vse tvoje življenje ostaja neprecenljiv zaklad za vse tvo-

je prijatelje. Tvoj zgleđ nas bo vedno spodbujal k iskanju velikega smisla življenja. Zato čutim v teh težkih trenutkih dih neminljivega, sredi temne smrti vidim sled večnoživega, luč neugasljivo sredi črne noči.

In na mojih ustnicah zatrepeta molitev, tiha zahvala Najvišjemu za vse lepo in dobro, ki nam ga je s tvojim življenjem podaril. Tvoja podoba pa bo ostala vtisnjena v najgloblji in najsvetejši globini mojega srca v hvaležen spomin na tvojo kratko večnost.

Hvala ti, draga Franka, in nasvidenje pri Bogu. **Mara Gergolet**

Pokrajinski kongres SSK na Tržaškem

Letošnji pokrajinski kongres stranke Slovenske skupnosti na Tržaškem je potekal v dveh delih. Prišel se je v nedeljo, 10. novembra, na tržaški Pomorski postaji ter se nadaljeval in zaključil v soboto, 16. novembra, v Finžgarjevem domu na Opčinah.

Prvi del kongresa je bil predvsem manifestativnega značaja, kar je nazorno odražalo tudi geslo »Trst smo tudi mi!« To prisotnost se je organizatorjem kongresa zdelo potrebno poudariti v tem političnem trenutku, ko so tržaški nacionalistični krogi znova pokazali svoje nasprotovanje Slovincem. Na žalost so temu pritisku podlegle tudi demokratične stranke zlasti pri oblikovanju in glasanju statuta tržaških uprav. Tržaški občinski svet je šel celo tako daleč, da je iz statuta dobesedno brisal pridevnik »slovenska« in manjšino spremenil v »manjšine«.

Osrednja točka tega dela kongresa je bilo izčrpno in stvarno poročilo pokrajinskega tajnika Mira Opetla. V njem je obravnaval tako

strankino delovanje kot dogodke in probleme, s katerimi se je stranka nujno morala soočiti. Tako je omenil velike spremembe v svetu in še zlasti v Evropi, v Sloveniji in na drugih območjih razpadajoče Jugoslavije. Poudaril je, da so te spremembe potrdile izbiro demokratičnih Slovencev v zamejstvu v težavnem povojnem obdobju, ko so se odločili za samostojno politično nastopanje na nanačelih demokracije, pluralizma in sožitja. To dejstvo je odločilno prispevalo k temu, da smo zamejski Slovenci kot politični subjekt preživeli težki povojno obdobje.

Zadnje spremembe so popolnoma razkrile razočaranje Slovencev nad vsedravnimi strankami, ki v štiridesetih letih niso bile sposobne demokratično rešiti vprašanja zaščite Slovencev. Celotna slovenska manjšina mora kritično pregledati prehojeno pot in svojo narodnoobrambno politiko postaviti na čvrstejšo temelje, kot so: samostojnost, demokratičnost in pluralnost idej. Stranka

(se nadaljuje na 2. strani)

(se nadaljuje na 2. strani)

Življenjska pot in delo Franke Ferletič

Kolegica Franke Ferletič se je rodila pred 39. leti v Doberdolu, in je v domači vasi, med polji in kraško gmajno preživljala svoja otroška in mladostna leta. Po osnovni šoli in nižji srednji šoli je maturirala v Gorici leta 1970 na klasičnem liceju. Na leposlovnih fakulteti v Trstu je doktorirala leta 1978 z diplomsko nalogo »Vloga slovenskega stalnega gledališča v Italiji«. In po dveh letih poučevanju na goriškem učiteljsku se je zaposlila prav pri slovenskem gledališču kot referentka za tisk.

Že leta 1982 pa je Franke po odlično opravljenem natečaju postala kolegica v uredništvu govornjenih sporedov tržaškega RAI. Med njenimi številnimi ciklusi oddaj naj omenimo niz »Gledališki glasovi«, niz o vseh prosvetnih društvih na Goriškem Med brdi in Jadranom, niz Doživljati rojstvo in mnoge druge. Poleg tega je lani realizirala televizijski dokumentarni film Oj Doberdob.

Od leta 1984 pa je urejevala in si vedno bolj zavzeto prizadevala za tedensko rubriko Na goriškem valu. V petek zvečer, 8. novembra, pa ji je kruta usoda dobesedno iztrgala mikrofon iz rok, sredi vse večjih načrtov za prihodnost.

Poleg te svoje poklicne dejavnosti in poleg družinskih obveznosti (poročila se je pred 10 leti s prof. Ninkom Černicem in v

tem času so ju osrečili trije otroci Andrej, Mateja in mala Ivana) je Franke našla čas za skavtsko organizacijo, za prosvetno in kulturno delo. Leta 1985 je napisala uvod v pesniško zbirko Tomeka Vetrha Zeleni cvet. Tri leta kasneje pa je prispevala obsežno raziskavo z naslovom »Časopisje o našem človeku in njegovi kulturno-prosvetni dejavnosti« v zborniku Doberdob včeraj in danes. V svojem rojstnem kraju je tudi pripravila, napisala in režirala vrsto božičnic in miklavževanj za otroke. Lansko leto spomladi pa je za srečanje Prežihovcev v Doberdolu pripravila zvočno pripoved z diapozitivi o lepotah doberdolskega Krasa z naslovom Naša mala pravljica.

POGREBNO SLOVO

V torek, 12. novembra popoldne je bilo v Doberdolu pogrebno slovo od pok. Franke. Bilo je slovo, ki je priklicalo v to kraško vas nešteto njenih prijateljev iz vseh koncev in krajev naše domače zemlje. Prišli so starejši, a še posebno mladi, saj je Franke živela in se žrtvovala predvsem za mlade. V cerkvi je sv. mašo in pogrebne obrede opravilo deset duhovnikov z domačim župnikom Ambrožem Kodeljo. Poleg župnika sta se v cerkvi poslovila od pokojnice še g. Anton Lazar, desetletni župnik v Doberdolu, ter škofov vikar dr. Oskar Simčič, ki je prebral nad-

Na sliki prizor iz Nušičeve igre »Dr.«, ki jo je predstavila dramska skupina ODER 90

Pokrajinski kongres...

(nadaljevanje s 1. str.)

Slovenske skupnosti je pripravljena na teh preizkušeni osnovah odpreti se vsem tistim rojakom, ki želijo prispevati k boljši bodočnosti naše narodnostne skupnosti v zamejstvu. V tem pogledu je ta kongres SSK potekal še pod drugim značilnim geslom: »Kongres odprtih vrat«.

Za splošen nezadovoljiv položaj manjšine, je ob sklepu svojega poročila poudaril tajnik Oppelt, pa je v dobršni meri kriva tudi sama zaradi razkosanosti in pomanjkanja vzpostavitve resnično demokratičnih odnosov ter vključevanja v vsedržavne stranke, večinoma takšne, ki so bile povezane z preživljenimi ideologijami. Prav zadnje spremembe kažejo na nujnost okrepitev samostojnega političnega nastopanja, ob nujni zagotovitvi manjšinskega pluralizma.

ZAKLJUČKI KONGRESA

Kot rečeno, se je pokrajinski kongres SSK nadaljeval v soboto, 16. t.m. v Finžgarjem domu na Opčinah. Posvečen je bil predvsem razpravi o

tajniškem poročilu in smernicah za bodoče delovanje. Ob zaključku je bilo sprejetih več resolucij, kot na primer o zaščiti in razvoju Krasa v okviru načrtovanega parka, o zaščitenem zakonu za manjšino, o slovenski televiziji in pluralizaciji slovenskega dnevnika.

Pooblaščen delegati sekcij so, kot to določa statut, izvolili nove strankine organe. V novi pokrajinski svet so bili izvoljeni: Batagelj Ana, Brečelj Marjan, Brečelj Martin, Brezigar Bojan, Gruden Jožko, Harej Zorko, Jevnikar Ivo, Lapornik Maja, Javanovič Helena, Lokar Aleš, Krapež Edi, Mahnič Sergij, Maver Mario, Močnik Peter, Oppelt Miro, Pahor Fabio, Pahor Sergij, Petaros Robert, Zlobec David, Slavec Branko, Slama Boris, Šavron Danilo, Škerk Jože, Štoka Drago, Terčon Antek, Tul Alojz, Udovič Marko, Vesel Aljoša, Vidoni Robert, Žerjal Ivan.

V duhu načela odprtih vrat je kongres sprejel sklep, da se naknadno kooptirajo v pokrajinski svet SSK tri osebnosti, ki niso člani in želijo prispevati k utrditvi samostojnega političnega nastopanja manjšine.

DUHOVNA MISEL ZA NEDELJO KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA

»Torej si vendarle kralj?«
(Jn 18, 37)

Z nedeljo Kristusa Kralja vesoljstva se zaključuje cerkveno leto. Od pričakovanja Gospodovega rojstva, preko pomembnih dogodkov iz Jezusovega zemeljskega življenja, njegovega nauka, smo prišli do proglastitve Jezusa kot Kralja vesoljstva in njegove zmage nad svetom: »Moje kraljestvo ni od tega sveta in sem zato prišel na svet, da pričujem za resnico... Kdor je iz resnice, poslušaj moj glas« (Jn 18, 36-37).

Ves Janezov evangelij je napisan v znamenju boja med lučjo in temo, med vero in nevero, med resnico in lučjo, med življenjem in smrtjo, med Jezusom in svetom: »In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela... Na svetu je bila in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal« (Jn 1, 5-10).

Jezus je dal vsakemu od nas možnost, da se odločimo in resno zgrabimo za delo. Prispevati moramo h graditvi božjega kraljestva že tu na zemlji, da ga bomo v vsej polnosti uživali v nebesih. Povsod tam, kjer smo v službi življenja, delamo za mir, skrbimo za pravico, vztrajamo v resnici, si prizadevamo za svetost, kozarec vode, košček kruha, stisk roke, prijazna beseda, potrpljenje in odpuščanje. Resnično: božje kraljestvo je podobno kvasu, ki vse prekvasi in gorčičnemu zrnu, ki se razraste v mogočno drevo (prim. Mt 13, 31-33).

Pri našem prizadevanju je Bog z nami s svojo milostjo. Sadovi so notranji mir, božji blagoslov in dar večnega življenja.

MILAN NEMAC

škofovo pismo njenemu možu prof. Ninkotu: »Blizu sem vam in sočustvujem z vašimi otroki ob žalosti, da se je prenehala vidna navzočnost, ki se je odlikovala po toliki človeškosti ter zakonski in materinski ljubezni.

Moje sočustvovanje želi biti tudi občuten izraz hvaležnosti dragi pokojnici za velikodušno služenje v slovenskem občestvu naše krajevnice Cerkev, zlasti v skavtski organizaciji, in pa za lepo krščansko pričevanje v vsakdanosti poklicnega dela in medčloveških odnosov.«

Po obredih v cerkvi se je razvil spreved na novo doberdolsko pokopališče in tu se je pokazalo, kako velika množica se je ta dan natekla v Doberdob. Na pokopališču so se od pokojne Franke poslovili še Marija Ferletič, domačinka, v imenu SSO, dr. Filibert Benedetič v imenu kolegov na radiu, Lavrenčič Lucija v imenu zbora »Hrast«, Mauro Leban pa za slovensko skavtsko organizacijo. V cerkvi in na pokopališču stala zbor Hrast in zbor iz Mirna. Skavti so jo položili v grob in ji zapeli še Pesem slovesa: »A mi se bomo srečali, se videli še kdaj. Nasvidenje, vi bratje, sestre, nasvidenje še kdaj.«

Sožalje

Zbor Rupa-Peč izreka svojcem ob izgubi drage Franke globoko sožalje.

Zahodne vojne ladje v Jadranu

nija že izvedla referendum. Ob tem še zanimiva novica, da je bosansko-hercegovski predsednik Izetbegović ob obisku v Atenah grškim sogovornikom prenesel uradno makedonsko stališče, da je Makedonija pripravljena z Grčijo podpisati sporazum. Ta naj bi zanikal kakršnekoli ozemljске zahteve, toda obenem tudi obstoj makedonske manjšine v Grčiji.

REFERENDUM O PRIVATIZACIJI

Sestanek Demosa v Poljčah je prinesel odločitev, da naj se o privatizacijski zakonodaji odločajo Slovenci v referendumu. Zakon o privatizaciji podjetij, ki sta ga že sprejela Zbor občin in Družbenopolitični zbor, blokiral pa ga je Zbor združenega dela, ki o njem noče razpravljati, je sporen predvsem v točki, ki predvideva brezplačno razdelitev dela narodnega premoženja vsem polnoletnim državljanom v obliki delnic. Opoziciji se je v na-

Živ spomin

V Novem mestu so konec oktobra za vernike v naselju Mestne njive in okolica pripravili veselje in olajšanje posebne vrste. V nekdanji Jurakovi hiši — ki sta jo brata, pok. Jože in Cveto zapustila sestram notredamkam — je novomeški prošt Jože Lap blagoslovil prostor, kjer je trenutno zasila kapela in kamor hodi občasno maševati eden od duhovnikov. Prava kapela je še v delu, prav tako morajo skončati še druga dela v hiši in okrog nje, ki je zdaj precej povečana in prava paša za oči. Trenutno v njej živita dve sestri, kasneje pa bo to pravi samostan in tako tudi majhno duhovno središče za okoličane.

V Celovcu so predstavili knjigo Draga Jančarja

Erinnerung an Jugoslavien

Pri predstavitvi knjige — v četrtek, 31. oktobra — je avtor spregovoril tudi o naslovu le-te: »Ko sem pisal uvodno besedilo v to knjigo, nisem mislil, da bodo o tej knjigi zares zbrani spomini na Jugoslavijo.« Jančar je pred nekaj meseci gledal na naslov, ki je medtem postal otipljiva resničnost, bolj ironično.

Izdajatelj knjige Horst Ogris je prepričan, da bodo bralci v Jančarjevih esejih našli veliko »informativ-

sprotovanju tej točki zakona pridružila še nova Ruplova Demokratska stranka, ki meni, da mora glede privatizacije priti do nacionalnega konsenza. Če referendum zares bo, bodo skoraj zagotovo glasovalci izrekli svoj »da« za brezplačno razdelitev delnic, s čimer bo verjetno odložena kriza v vladi, pa tudi prezgodnje volitve. V vladi menijo, da sedaj te krize namreč ne gre tvegati, saj je Slovenija pred priznanjem, trenutno pa tudi v zagatnem položaju zaradi ekonomskih sankcij ES, ki bodo tudi za Slovenijo veljale do 2. decembra.

Priznanje Slovenije pa medtem postaja že »eksistenčno« vprašanje, kot pravi Kučan, ki še ni opravil napovedanega obiska v Bonnu, pač pa sta se Rupel in Peterle mudila v Skandinaviji. Slovenija čaka, kar sta se domenili Francija in Nemčija, da namreč do 10. decembra le priznata Slovenijo in Hrvaško.

Leon Marc

Sinoda evropskih škofov

V kratkem se bo začela v Vatikanu sinoda evropskih škofov. Vseh sinodalnih očetov bo 135.

Še o Slomšku

Prvega mariborskega škofa, Antona Martina Slomška se bomo v letu 1992 še na poseben način spomnili. V Mariboru bo od maja do novembra v prostorih Pokrajinskega muzeja velika državna razstava »Anton Martin Slomšek«, pri kateri bodo sodelovale razne slovenske kulturne in znanstvene ustanove, zajela pa bo vsa pomembna dejanja tega zavednega in zasluženega slovenskega škofa.

Cvetke iz ozadja jugoslovanske krize

Kanadska slovenska mesečna revija Božja beseda je objavila nekaj zanimivih podatkov, ki verjetno imajo svoj pomen pri reševanju jugoslovanske krize. Že prej jih je objavil torontski dnevnik The Toronto Star (12. oktobra 1991): žena sedanjega kanadskega predsednika Mila Mulroney je Srbkinja. Hčerka ameriškega predsednika G. Busha je poročena s Srbom. Vodja zunanje politike Evropske skupnosti Hans van den Broek je poročen s Srbkinjo. Lord Carrington, predsednik mirovne komisije ES za Jugoslavijo, je eden od glavnih delničarjev konzorcija, ki je tovarni Crvena zastava prodal patent za izdelavo orožja.

Letni obisk romarjev bazilike sv. Antona v Padovi

Bazilika sv. Antona v Padovi je tretja po številu obiskovalcev na leto. Na prvem mestu je Lurd, potem bazilika sv. Petra v Rimu. V Padovo pride letno do 5 milijonov romarjev iz vsega sveta. Organiziranih romanj je 4500 letno.

nega in podtalnega gradiva, da bodo mogli bolje razumeti, zakaj je prišlo do konca te Jugoslavije in zakaj si je morala Slovenija iskati to novo pot.« Vzrok za Jančarjevo pisateljsko uspešnost vidi Ogris v avtorjevem otipavanju mej in prelamljanju tabujev. O esejih pa Ogris ugotavlja, da so sestavni del Jančarjeve literature. »Jančarjevi eseji so literatura.«

V knjigi je objavljenih štirinajst Jančarjevih esejev. Vsem esejem je skupno eno: iz prepričanja zagovarjajo slovensko stvar, prav tako pa svobodno Evropo. Konec knjige je posvečen usodnim in hkrati znamenitim desetim dnevom vojne v Sloveniji. Jančar sam je dejal, da so ti eseji »poskus temeljnega orisa duhovnega ozračja, v katerem smo živeli«, ter da obravnavajo tri temeljne probleme: problem disidentstva, problem prostora Srednje Evrope, Slovenije in Jugoslavije ter problem posebnega pisateljskega pogleda, ki ni znanstven, ampak umetniški.

Jančar je omenil tudi Handkejev esej v zvezi s prizadevanji Slovencev za neodvisnost. Na ta Handkejev pogled na Slovence in Slovenijo je Jančar napisal odgovor, ki je bil objavljen v Delu in bo objavljen tudi v Süddeutsche Zeitung. Strnjeno je o Handkejevem esejju dejal, da je Handke v njem pomešal »les in kamen, privid in resničnost, literaturo in resnično življenje«.

Naj bo ob robu omenjeno še to, da se je dunajski župan Helmut Zilk odločil za drugi obisk v Sloveniji prav zaradi knjige Draga Jančarja Severni sij.

(Nedelja)

vg

V nedeljo, 10. novembra, je prišlo iz Ljubljane sporočilo, da je msgr. Jože Jamnik v duhovniškem Domu v Ljubljani resno bolan. Kmalu se je pokazalo, da je ves trud zaman. Prepeljali so ga spet v Dom, ker je v boleznih izrazil željo, da bi tam umrl. V četrtek popoldne ga je še obiskal tržaški g. škof Bellomi, ki ga je tudi sicer obiskal, kadar se je mudil v Ljubljani. V večernih urah ga je Gospod odpoklical.

Po njegovi želji ali na željo sorodnikov je bil pogreb v rojstni župniji Mirna peč pri Novem mestu. Za pogreb je bila izbrana sobota, ker so imeli v župniji v nedeljo posebno slovesnost, ki se ne bi skladala s pogrebom.

POGREBNA SLOVESNOST

Pogreb je bil torej v soboto, 16. novembra, ob treh popoldne. Mirna peč ima lepo in prostorno cerkev. Domačini so jo napolnili, manjkali pa smo Tržačani. Prisotna sva bila samo dva duhovnika, župnik iz Boljunca g. Franc Venčina in jaz, ter ena družina iz Boršta. Pomanjkljivo udeležbo iz Trsta opravičuje izredno slabo vreme na Tržaškem in sobotni popoldan, ko morajo imeti duhovniki večerne nedeljske maše.

Pogrebne slovesnosti je vodil ljubljanski pomožni msgr. Jožef Kvas ob prisotnosti približno 20 duhovnikov. G. škof je v nagovoru opisal življenjsko pot g. Jamnika, njegove bogate vrline in predanost duhovniškemu poklicu. Ob koncu maše je spregovoril kanonik Vinko Prestor, ravnatelj duhovniškega Doma, v katerem je g. Jože živel zadnjih pet let. Ker je bil v Domu med krepkejšimi, je v kapeli vsak dan vodil somaševanje s kratkim nagovorom. Od pokojnika se je nato poslovil domači župnik. Nazadnje sem kratko spregovoril še jaz. Opravičil sem odsotnost Tržačanov pri pogrebu, pokojnemu sobratu pa sem se zahvalil za 40-letno plodovito delovanje na Tržaškem. Prosil sem ga še, naj pri Bogu prosi za domače duhovniške poklice na Tržaškem. Župnija ima dober in številen cerkveni zbor, ki je z ubranim petjem spremljal sv. mašo in zapel tudi na pokopališču.

ŽIVLJENJSKA POT

Gospod Jože se je rodil leta 1909 v kmečki družini v Mirni peči. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa v Novem mestu. Sledil je božjemu klicu in vstopil v bogoslovje v Ljubljani in bil v duhovnika posvečen leta 1933. Služboval je v Kranju in pri Sv. Jakobu v Ljubljani. Povsod je bil priljubljen katehet.

Po vojni se je znašel v Trstu. Spet je bil veroučitelj na raznih šolah, najdalj na Trgovski akademiji. Šest let je vodil dijaški zavod Marijanišče na Opčinah. Kar 25 let je skrbel za župnijo Boršt. Tam je zgradil za mladino dom, ki ga je poimenoval po Janezu Kreku. Pred svojo zlato mašo se mu je posrečilo obnoviti zunanost cerkve v Borštu. Cerkev je dobila tudi nove orgle.

V prvih letih je na Tržaškem veliko deloval med mladino. Vodil je razne mladinske skupine.

Zlato mašo je leta 1983 še slavil v Borštu. Kmalu potem pa se mu je začelo zdravje krhati. Leta 1985 je zapustil Boršt in našel oskrbo v duhovniškem Domu v Ljubljani. Tam je imel res dobro oskrbo, kakršno si človek v starosti more samo žele. Vesel je bil vsakega obiska. S

srcem je bil vedno na Tržaškem. Zakoreninil se je med nami.

Vsa leta sva si bila blizu in z mnogimi prijatelji. Kakšno sodbo bi dal o njem? Gospod ga je obdaril z mnogimi darovi. Bil je zelo družaben; hitro je našel stik z ljudmi; v svojem delu urejen; razsoden; dober svetovalec; radodaren, denar je sproti uporabljal za dobre namene; iskreno pobožen. Skratka idealen duhovnik.

Prepričan sem, da ga je Gospod povabil: »Pridi, zvesti in modri služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil!«

Stanko Zorko

Umril je misijonar kardinal

Kanadski kardinal Paul E. Léger je leta 1968 vzbudil veliko pozornost, ker se je odpovedal vodstvu nadškofije Montreal in odšel kot misijonar v Afriko. Svoj apostolat je opravljal med gobavci v kraju Ngozi v Rwandi. V sredo, 13. novembra, pa je umrl v bolnišnici v Montreálu. Rodil se je v Kanadi leta 1904, v duhovnika je bil posvečen leta 1929, v škofa pa leta 1950. Papež Pij XII. ga je leta 1953 imenoval za kardinala.

Pogrebne slovesnosti so bile v soboto, 16. novembra, v katedrali Naše Gospe v Montreálu, v kateri so ga tudi položili k zadnjemu počitku.

Zanimivo je, da je kardinal kot misijonar odklanjal vsako občudovanje, ali da bi ga imeli za junaka. Kar je prej oznanjal in učil, to je hotel potrditi v dejanju.

Slovo od Nadje Dolenc - Žerjal

V torek, 12. novembra 1991, smo se poslovili od Nadje Dolenc Žerjal. Openka po rodu se je skupaj z možem Aleksandrom selila pri Sv. Ivanu v Trstu. Rodila sta se jima dva sinova in hči. Gospa Nadja je bila odločnega značaja. Bila je stroga in neizprosna do same sebe. Čut za dolžnost in težka bolezen sta jo včasih naredila trdo in zahtevno. Mnogi je niso znali razumeti in začutili v njej toploto in velikodušno srce, ki se je skoraj do zadnjega razdajalo verni skupnosti pri Sv. Ivanu, saj je dolga leta vodila cerkveni pevski zbor. Vse življenje je znala modro usklajevati skrb za družino, svoje poklicno delo in ljubezen do petja. Sodelovala je pri mnogih pevskih zborih in pri Zvezi cerkvenih pevskih zborov v Trstu. Izredno je ljubila in se veselila življenja. Svetoivančani smo jo s hvaležnim spominom vrnili openski domači zemlji. Tam naj v miru počiva. Gospod pa, v katerega je verovala in upala, naj ji vrne z večnim življenjem.

DAROVI

Darovi za barvna okna v Bazovici: Ana Gospodova iz Gropade v spomin Marije Čotove 10.000; družina Truškotova v spomin očeta Mirkota 200.000; Marija Ražem in družina v spomin brata Mirkota Truškotovega 100.000; Peterosovi v spomin Amalije Renčelj 20.000; Adrej in Marij Renčelj v spomin mame Amalije 100.000; Marija Froncova v spomin Jožeta Laljkovega 30.000; Pahor v spomin Mirkota Truška 50.000; Vida, Amlija in nečaki v spomin Amalije Renčelj 50.000; Svetka Marc v spomin starega očeta Jožeta Marc 100.000 in sorodniki Laljkovi 135.000; Suzana Mužina 50.000; Dora Živic ob 6. obletnici smrti mame Marije 150.000 in v spomin duhovnika Marijana Hrvatina 20.000; Marija Bizjak 20.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Marija Škofova 10.000; Marija Stranščak 25.000, Avguštna Picketova 15.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Amelija in Leopold darujeta v spomin staršev Muzlevič in Pangos 50.000 lir.

— obvestila —

V dvorani občinskega sveta v Dolini, bo v petek, 22. novembra, ob 18. uri predstavitev mape pomembnih del besednih in likovnih ustvarjalcev dolinske občine.

Semenj sv. Andreja v Gorici bo od sobote 30. novembra do ponedeljka 2. decembra. Ob tej priložnosti bo v prostorih Razstavišča v ulici della Barca posebna razstava »Eurovite«, posvečena gojitvi trt in vsega, kar je s trto povezano. Ta razstava bo od 29. novembra do 2. decembra. Napovedana je velika udeležba domačih in tujih razstavljalcev.

Seja širšega odbora ZSKP bo v ponedeljek, 25. novembra, v Katoliškem domu v Gorici.

Prispevajete v sklad za odplačilo Višarskega doma. Denarna nakazila morete poslati ali izraziti na tekoči račun Kmečka banka (Banca Agricola), št. 44490 za Dom srečanja - Višarje.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Gorica proti šoli za financarje

Glasovanje v goriškem občinskem svetu v torek, 5. novembra, se je zaključilo s presenetljivim izidom: 19 svetovalcev je glasovalo proti gradnji šole za financarje na ozemlju letališča, medtem ko se je za gradnjo odločilo le 17 prisotnih svetovalcev. S tem je bila poražena ne le namera župana Scarana, da na ta način spravi v Gorico okrog 700 bodočih finančnih stražnikov, 300 voditeljev z družinami ter vsaj 100 pripadnikov pomožnega osebja; poražen je bil zlasti stil upravljanja, ki ga je v zadnjem času v Gorici hotel uveljaviti župan s tem, da je na svojo roko sprejemal odločitve velike važnosti; spomnimo se lahko, kako je ravnal ob adviciji o vprašanjih slovenske manjšine v rimskem senatu.

Argumenti, ki so bili v večerni debati najbolj prisotni v govorih tistih, ki so zavračali gradnjo šole na letališču, so se vrteli okoli želje po ohranitvi velike zelene površine, ki jo Goričani zelo radi uporabljajo za svoj prosti čas; zato so mnogi predlagali, naj pride do gradnje na ozemlju ene od številnih kasarn, ki jih vojska zapušča. Poleg tega so mnogi poudarili, da želijo nekateri krogi za gradnjo šole neupravičeno uporabiti denar, ki je namenjen za uvelja-

vitev Osimskih sporazumov (to je predvsem za ceste).

Slovenska skupnost je s svojimi predstavnikoma zastopala odklonilno stališče do šole za financarje; kot je bilo že poudarjeno ob drugih prilikah, gre pri tem, po mnenju SSK, za ohranitev ekološkega sistema Gorice. Zemlja na kateri stoji letališče, je bila odvzeta našim ljudem, ki so jo stoletja obdelovali; ker ne more biti vrnjena, naj ostane za skupne koristi mesta Gorice. Ne sme pa biti brez potrebe namenjena zgradbam, ki dobijo lahko drugačno lokacijo.

Obsoditi moramo seveda obnašanje zlasti dveh strank, socialistov in socialdemokratov, ki sta kompaktno glasovali kompaktno za gradnjo šole na letališču. Predvsem socialisti so s tem glasovanjem še enkrat dokazali, koliko v resnici zagovarjajo interese naših ljudi. Zlasti volilci v Štandrežu in v Sovodnjah bi morali ob tem dogodku (ter seveda ob mnogih prejšnjih) pomisliti, da so glasovi, ki jih oddajo za PSI, v škodo Slovencev.

Zaradi poraza v občinskem svetu je župan Scarano sklenil, da bo po odobritvi proračuna odstopil in s tem odprl upravno krizo.

B.Š.

KNJIŽNI DAR GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE ZA IETO 1992

1. Koledar 1992;
 2. Ljudje in zanke - Narte Velikonja;
 3. Simon iz Ruta - Jožko Kragelj;
 4. Primorski slovenski biografski leksikon, 17. snopič;
 5. Moja doba in moja podoba - Andrej Marušič (iz zbirke Naše korenine).
- Cena celotne zbirke 45.000 lir.

Predzadnji birmanci v Nabrežini, ki se pripravljajo na pastoralni obisk goriškega nadškofa od 28. novembra do 1. decembra

Zborovanje udruženja »Caritas« dežel Alpe-Adria

V dneh 28.-30. novembra letos, bo v Ogleju in Gradežu srečanje udruženj »Caritas« dežel Alpe-Adria, to je iz Slovenije; Hrvaške, Avstrije in Treh Benečij. Predavali bodo zastopniki te dobrodelne ustanove iz vseh teh dežel pod vodstvom beneškega kardinala Marka Cé. Uvodno predavanje pod naslovom »Cerkev, narod, Evropa« bo imel predsednik slovenske »Caritas«, g. France Bolé. Predavanja bodo v Gradežu v hotelu Adrija, slovesno bogoslužje pa bo v oglejski baziliki v petek, 29. novembra ob 8.30.

Kdor bi želel o zborovanju več pjasnil naj se obrne na Goriško Caritas pri kapucinih v Gorici (Tacus Andreina tel. 531847).

Bazovica

Te dni tri družine, ki so naročene na Katoliški glas, žajujejo za svojci: Truškovi, katerim je umrl oče po dolgi bolezni; Milčeto, ki so se poslovili od drage mame Amalije, in Laljkovi, ki so spremljali očeta Jožefa do 97. leta in mu vzorno stregli.

Zadnji trenutek je prišla še vest o smrti matere Marije Debenjak, ki je potrpežljivo prenašala dolgo bolezen ob veliki skrbi hčerke in dobrih sinov. Pokojno je pred tremi leti zadelo huda žalost. Sin Edi, ki je več let delal v arabskih deželah, se je vrnil domov bolan in kmalu umrl.

Vsem prizadetim družinam in sorodnikom izraža naša župnijska skupnost globoko sožalje!

Smrt zmanjšuje naše skupnosti. Tujci se vedno bolj selijo na naš Kras. Iz naših župnijskih knjig je razvidno naslednje.

Leta 1891 (pred 100 leti) se je rodil v župniji 38 otrok, umrlo pa je 54 ljudi (16 smrti več kot rojstev). Leta 1901: rojstev 61 - smrti 34 (27 rojstev več kot smrti). Leta 1911: rojstev 63 - smrti 42 (21 rojstev več kot smrti). Leta 1931: rojstev 29 - smrti 21, (13 rojstev več kot smrti). 1941: rojstev 22 - smrti 21 (samo 1 življenje več). Leta 1951: Nastopi preobrat (rojstev 14 - smrti 20 (6 rojstev manj)). In preskočimo na leto 1991: iz domačih družin samo 5 rojstev, pogrebov pa do 8. novembra 19.

Žalostne ugotovitve, ob katerih bi se morali zlasti mladi zaročenci in poročenci resno zamisliti in se prepričati, da bomo samo z rojstvi zagotovili dober obstoj naše manjšine.

SLOMŠKOVA PROSLAVA

Leta 1964 smo blagoslovili nov mladinski dom in ga poimenovali po škofu Martinu Slomšku. Od takrat dalje se vsako leto spomnimo na Slomška in ga počastimo. Na proslavah smo imeli že odlične goste: mariborskega škofa Franca Krambergerja, msgr. Maksimilijana Jezernika in mnoge druge poznavalce svetniškega škofa.

Slomškov rojstni dan je 26. novembra. Letos bomo proslavili Slomška v nedeljo, 24. novembra, v Slomškovem domu ob 17. uri. Imeli bomo odlične goste iz Slomškove rojstne župnije Ponikve. Skupina mladih z župnikom bo pri nas. Nastopili bodo s petjem in pesmimi, ki jih je Slomšek podaril slovenskemu narodu. Nastopili bodo mladi pevci »Vesele pomladi« z Opčin in naš otroški zbor »Slomšek«.

Iz Rima smo prejeli pozdrave in voščila msgr. Jezernika, iz Maribora pa g. škofa Franca Krambergerja. Lepo vabimo tudi prijatelje iz drugih vasi in mesta!

M.Ž.

Za pridelovalce oljk

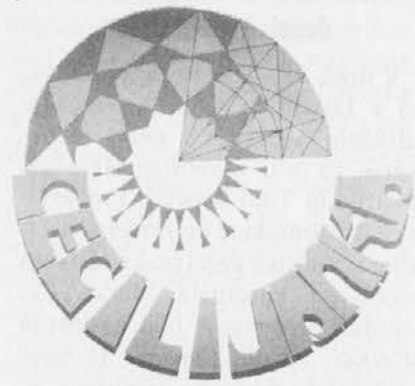
Začenja se sezona, ko se oljka pretvori v čisto, naravno olivno olje, ki vzbuja veselja vsem, ki prisostvujejo pridelovanju te zlahtne kulture v torkli Kmetijske zadruge v Trstu. Vsi, ki bi radi z nami in s pridelovalci občudovali in se veselili ter poskusili dobroto olja ste vabljeni, da nas obiščete v Centru Zeleni Market. Nadalje obveščamo pridelovalce oljk, da se je pričelo mletje oljk v zadružni torkli v ulici Travnik, 10 — Industrijska Cona — Domjo. Za informacije in rezervacije zainteresirani naj telefonirajo na številko 382555.

Na letošnji Cecilijanki 19 zborov

Na letošnji 33. reviji pevskih zborov, ki se bo odvijala v soboto, 23. in nedeljo, 24. novembra v Katoliškem domu v Gorici bo sodelovalo 19 zborov iz Goriške, Tržaške, Koroške in Slovenije.

V soboto bodo nastopili: mešani zbor Štandrež (Valentina Pavio), moški zbor Štmaver (Gabrijel Devetak), pevska skupina »Sovodenjska dekleta« (Sonja Pelicon), mešani »Oton Župančič« iz Štandreža (Miran Rustja), pevska skupina »Nonet Brda« (Radovan Kokošar), dekliški »Alenka« iz Števerjana (Anka Černic), moški zbor »Skala« iz Gabrij (Rozina Konjedic), ženski zbor »Audite nova« iz Štarancana (Gianna Visintin), moški »Trta« iz Žitare vasi na Koroškem (Jožej Starz) in mešani »Hrast« iz Doberdoba (Hilarij Lavrenčič).

V nedeljo pa bodo sodelovali: mešani zbor »Lojze Bratuž« (Stanko Jericijo), moški »Mirko Filej«

(Zdravko Klanjšček), mešani Bilje - Orehovlje - Miren (Andrej Budin), ženski zbor društva upokojencev iz Nove Gorice (Julija Faganel), mešani Podgora (Mirko Špacapan), zbor »Fantje izpod Grmade« (Ivo Kralj), mešani Rupa-Peč (Zdravko Klanjšček), dekliški zbor Devin (Herman Antonič) in mešani zbor »F.B. Sedej« iz Števerjana (Tomaž Tozon). Revija bo posvečena 400 - letnici smrti J. Gallusa. Prireja jo Zveza slovenske katoliške prosvete.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

CECILIJANKA

33. revija goriških pevskih zborov

Sodelujejo tudi zbori iz Furlanije-Juljske krajine, Slovenije in Koroške.

Gorica - Katoliški dom

Sobota - 23. novembra ob 20.30

Nedelja, 24. novembra ob 16. uri.

Priprava SSK na kongres

Na seji pokrajinskega tajništva v Gorici, ki ga je sklical in vodil poslovodeči podtajnik Marjan Terpin, so sklenili, da bo pokrajinski delovni kongres SSK 6. decembra, na katerem bodo izbrali goriške delegate za deželni kongres stranke in izvolili novo tajništvo zaradi odstopa pokrajinskega tajnika dr. Mirka Špacapana.

Občinski svetovalec dr. Bernard Špacapan je poročal o krizi, ki je nastala v goriški upravi, potem ko je župan Antonio Scarano napovedal svoj odstop.

Tajništvo SSK je obravnavalo še nekatera gospodarska vprašanja, ki se pojavljajo v sedanjem trenutku na Goriškem in organizacijske probleme goriškega dela stranke.

V razpravi so sodelovali zlasti dr. Štefan Bukovec, Aleš Figelj, tajnik goriške SSK Karlo Brešan, Branko Černic in drugi.

Uspeh Orgelsko-vokalnega koncerta

V soboto 9. t.m. je bil v goriški stolni cerkvi orgelsko - vokalni koncert, na katerem sta nastopila Hubert Bergant (orgle) in Samo Vremšak (bariton). Koncert, ki ga je priredilo SKPD Mirko Filej, je lepo uspel in občinstvo je nastopajoča umetnika ob koncu toplo nagradilo s ploskanjem.

Sporod tega koncerta je bil pester in zanimiv. Obsegal je skladbe od renesanse do sodobnosti. Zastopani so bili skladatelji Gallus, Schütz, Mozart, Stradella, Arnič, Fauré, Andriessen, Battista, Nedved, Laurentaci, Sattner in Dixon. Lepo so se zvrstile posamezne kompozicije, orgelske, vokalne pa spet orgelske itd. Poslušalci so lahko prijetno sledili bogatim zvočnim in melodičnim igram orgel in baritona. V dobrem enournem koncertu so tako prešli velika obdobja glasbene zgodovine oz. ustvarjalnosti in gotovo

odnesli globoke vtise, združene z bogato duhovno vsebino in sporočilom. Hubert Bergant in Samo Vremšak, oba docenta na Akademiji za glasbo v Ljubljani, sta v Gorici že dobro znana virtuozna. Posebno orgelski mojster, ki sodi med najvidnejše tovrstne poustvarjalce v Sloveniji, je tudi evropsko uveljavljen interpret. Tudi Vremšak je dobro afirmiran glasbenik, poleg vokala pa je tudi zborovodja in skladatelj. Vsekakor pomeni goriški koncert obeh slovenskih solistov lepo glasbeno doživetje, obenem pa tudi obogatitev za širši goriški kulturni prostor, posebno slovenski.

ab

+ Tarcisio Cocolin

V četrtek, 14. t.m., je umrl na hčerkinem domu v Vidmu Tarcisio Cocolin, oče generalnega vikarja Silvana Cocolina in brat pok. nadškofa Petra Cocolina. Rodil se je pred 82 leti v kmečki družini v Sacilettu blizu Červignana. V družini je bilo pet otrok, štirje bratje in sestra. Z njegovo smrtjo je ostala živa še sestra, ki je poročena v Šempetru pri Gorici. Do nedavnega, to je, dokler mu je zdravje dopustilo, je pokojnik dobrih dvajset let skrbno obdeloval vrt oz. polje pri nadškofijski palači.

Pogrebno slovo je bilo preteklo soboto v Sacilettu. Udeležila se ga je množica ljudi. Prisoten je bil tudi gospod nadškof. Veliko duhovnikov je sodarovalo sv. mašo s pokojnikovim sinom. Besede tople zahvale pokojniku za dar sina duhovnika in za skrbno delo na škofijskem vrtu je izrekel sam nadškof. A najprisrčnejše je bila poslovilna beseda sina duhovnika v priznanje očetu za iskreno življenjsko pričevanje, za pričevanje žive in tihe moške vere, ljubezni do kmečkega dela, čuta za družinsko povezanost in tople medčloveške odnose.

Gospodu Silvanu in vsem njegovim naj gre naše iskreno sočustvanje in sožalje.

Zvonjenje v Pavii

Števerjan ni več edini v Italiji. V Števerjanu je pretor prepovedal nočno bitje ure v zvoniku. V Pavii pa je nastopila občinska uprava in dovolila zvonjenje samo v času od 9. do 13. in od 16. do 20. Jutranje zvonjenje ob 7.30 je motilo spanje neke gospe, ki je protestirala pri občinski upravi. Za svobodo zvonjenja so v mestu že ustanovili poseben odbor.

Dr. Igor Franko je dobil častno priznanje

V Gorici premnogi poznamo dr. Igorja Franka, sedaj upokojenega zobozdravnika. Poznamo ga, ker je dolgo let zdravil zobe premnogi klientom, pa tudi zaradi njegove družine, saj so njegovi otroci študirali na slovenskih šolah, hčerka Vida je bila tudi profesorica na naših srednjih šolah, je pa zelo mlada umrla.

Dr. Franko je goriški domačin, saj se je rodil v Solkanu 23.9.1900; dopolnil je torej 91 let, ki jih pa še vedno zelo čvrsto nosi. Pretekle dni so se ga spomnili tudi v Ljubljani in mu podelili častno diplomu Slovenskega zdravniškega društva. Saj je starosta slovenskih zdravnikov in starosta tudi zdravnikov v Gorici. Ob podelitvi diplome se je dr. Franko z jasno besedo zahvalil za izkazano mu čast. Slavja se je udeležil tudi minister Dular ter msgr. Franci Vrhunc, ki mu je čestital v imenu nadškofa Alojzija Šuštarja. Dr. Franko je namreč dober kristjan, ki se zanima tudi za misijone.

Naj mu gredo tudi naše čestitke in voščila za še nova in čila leta.

Iz kulturnega delovanja v Podgori

MePZ »Podgora« je v soboto, 9. novembra, nastopil na reviji sv. Martina v Ločniku, kjer se je predstavil skupaj z domačim zborom Coral di Luzinis, skupino Gabriel Fauré iz Romansa ter mešanim pevskim zborom iz Talmassonsa pri Vidmu.

V nedeljo, 10. novembra, je bila zahvalna slovesnost tudi v cerkvi v Podgori, kjer je za to priliko bila sveta daritev v obeh jezikih, slovenskem in italijanskem, najbolj slovesni deli pa v latinskem. Pela sta oba domača cerkvena zbora, italijanski z modernimi ritmi ob kitari, naš zbor pa je izvajal slovensko mašo sv. Jožefa Matija Tomca.

Podgorski kmetje so pred cerkvo pripeljali svoje traktorje, katere je po maši g. župnik Karlo Bolčina blagoslovil, obenem pa so udeleženci lahko poskusili domače vino in koruzni kruh.

Med darovanjem so otroci nosili na oltar svoje darove ob branju pomembnih stavkov glede pomena darovanja in zahvale.

P.D. »Podgora«

DAROVI

Za cerkev na Sv. Gori: N.N. Podgora 100.000 lir.

Za slov. Karitas: N.N. Podgora 200.000; v spomin na mamo Simona Černica darujejo sošolci 300.000 lir.

Za Katoliški glas: N.N. 100.000 lir.

Za lačne: N.N. 100.000 lir.

Za misijone: N.N. 100.000 lir.

Za hrvaško Karitas: N.N. 100.000 lir.

Za cerkev v Mavhinhah: ob smrti Malči Urdih darujejo sorodniki 150.000 lir.

Za goriške skavte: družina Zlobec (Milje) v spomin na Franko Ferletič 100.000 lir.

Namesto cvetja v spomin na Franko Ferletič-Černic: sestre in bratje Černic za sovođenjske krvodajalce 100.000; za doberdobske krvodajalce 100.000; za sklad Mitja Čuk - Gorica 200.000; za slovensko Karitas v pomoč hrvaškim otrokom 700.000; za Katoliški glas 100.000 lir (skupaj 1.200.000 lir).

Zorka Slokar za slovensko Karitas v pomoč hrvaškim otrokom 50.000 lir.

Za SZSO - SGS: PD Štandrež 100.000 lir v spomin na Franko Ferletič.

V spomin na pok. Franko Ferletič daruje Majda Cibic z družino 25.000 lir za Katoliški glas in 25.000 za Pastirčka.

V spomin na Franko Ferletič-Černic darujejo radijske kolegice in kolegi iz novinarskega oddelka Radia Trst A 350.000 lir doberdobski podjetniki Centra za glasbeno vzgojo Emil Komel in glasbeni Soli Godbenega orkestra Kras iz Doberdoba.

Namesto cvetja na grob Dorice Pavletič-Černic: druž. Černic, Gabrje 30, za gabrsko cerkev 100.000; za SZ Soča 100.000; za Pastirčka 100.000; za Katoliški glas 50.000; za slov. Karitas 50.000; namesto cvetja na grob Franke Ferletič za SZ Soča 100.000 (skupaj 500.000 lir).

Namesto cvetja na grob pok. Franke Ferletič-Černic: 5. raz. OŠ P. Voranc za sklad Mitja Čuk 105.000; druž. Marušič za Slov. Karitas za otroke iz Hrvaške 150.000; v spomin na nepozabno ženo in mamo Franko darujejo svojci: za Katoliški glas 200.000; za sklad M. Čuk 200.000; za sklad Dušana Černeta 200.000; za slov. Karitas 200.000 in za goriške skavte 200.000 lir (skupaj 1.000.000 lir).

Za goriške skavte: v spomin prerane ločitve Dorice in Franke daruje druž. Brešan in Bertolini 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: v spomin dolgoletnega in skrbnega delavca Franca Bensa daruje Angela Vetrlih 50.000 lir.

Ob 3. obletnici smrti dragega nepozabnega Štefana daruje v spomin žena Marija 100.000 za Katoliški glas; 100.000 za Katoliški dom; 100.000 za sovođenjske krvodajalce; 100.000 za skavte in 200.000 lir za cerkev v Sovodnjah.

V spomin Dorice Pavletič in Černic: za zbor Rupa-Peč Anica Malič 50.000; za zbor M. Filej 50.000; N.N. 50.000 lir.

Za križev pot v Rupci družina Zorn 50.000 lir.

Za slovensko Karitas: družina Zorn 200.000; Vida Tomažič 100.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Starši in brat z družino 200.000 lir.

Za Katoliški dom: družina Zorn 50.000 lir.

Za Katoliški glas: Vida Tomažič 100.000 lir

Za semenišče v Vipavi: P.P. 100.000 lir.

Za Dom srečanja Višarje: namesto cvetja v spomin Doroteje Černic Kraner Martin 50.000; namesto cvetja v spomin Franke Ferletič-Černic N.N. 50.000 lir.

V spomin na Nadjo Žerjal: Mož Aleksander 100.000 za cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu; Dušan in Erminija Žerjal 50.000 tudi za cerkveni pevski zbor; Imelda Žerjal Decleva 50.000 za zbor in 50.000 za Marijin dom pri Sv. Ivanu; namesto cvetja na grob za cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu Aleksander in Luisa Rustja 50.000; družina Bizjak 50.000; Laura Parovel 50.000 lir.

V spomin iste pa naslednji za Marijin dom pri Sv. Ivanu: Viktorija in Adrijana Krapež 30.000; družina Bizjak 25.000; družina Boris Čok 20.000; Rezi Mljač 50.000; Hedvika Kandut 30.000; Elvira Ločniškar 20.000; Livija Kocijančič 20.000 in Albina Lozej 20.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: v spomin duhovnikov župnika Marjana Hrvatina in msgr. Jožeta Jamnika: Julke Štrancar 150.000; Darko in Zinka Cerkenik 100.000 in Marta Požar 50.000; družina Bizjak pa 25.000 lir za Marijin dom pri Sv. Ivanu.

Za goriške skavte: namesto cvetja na grob Dorice in Franke druž. Ferfolja-Tomsič 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob priliki zahvalne nedelje so nas veselo iznenadili z velikodušnim darom prvovrstne povrtnice in sadjem - župljani iz Štandreža, društvo Sabotin iz Šumavra. Mladi iz Rupe in Sovodenj so povrtnini pridali še jajca in klobase. Vsem stokratni Bog povrni!

Namesto cvetja na grob Franke Ferletič daruje Franca Žgavec 100.000 lir za P.D. Hrast.

Za mis. Jožeta Cukaleta, Indija: Ob 2. obletnici smrti drage Zore Piščanc njeni sestri Anica in Mira 100.000 lir.

Popravek

V spomin na Nadjo Žerjal: Darko in Zinka Cerkenik (ne Kobal) za Marijin dom pri Sv. Ivanu 100.000. In še: Marta Požar (in ne Pahor) za Marijin dom pri Sv. Ivanu 100.000 lir.

Napaka je bila v prejšnji številki.

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame in none

Gabrovec Rozalije (Zale)

se iskreno zahvaljujemo našemu g. dekanu Antonu Lazarju za občuten pogreb, pevskega zboru »F.B. Sedej«, darovalcem cvetja in vsem, ki so počastili njen spomin.

Hči in sinova z družino ter ostalo sorodstvo

Števerjan, Sovodnje, 21. 11. 1991

Petdesetletniki iz Števerjana in Jazbin so praznovali. Po sv. maši so šli v Grad na Dobrovo

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina 1/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Societá Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA